

1981-ben az IBM — a félelmetes „kék óriás” — úgy döntött, hogy a kisszámítógépek piacára lép. Pusztán a híre a personal-computer gyártók nagy része összeomlott. Az Apple egy teljes oldalas fizetett hirdetésben csak így reagált: „Légy üdvözölve, IBM.”

Vajon mi is Steven Jobs és Stephen Wozniak sikerének titka? A hozzáértők lakonikusan csak ennyit mondanak: „a megfelelő időben a megfelelő helyen voltak”. Vagyis a siker egy kicsit szerencse dolga. Ez valószínűleg igaz, mint ahogy az is közrejátszott a sikerben, hogy a Szilícium-völgyben születtek, eszméltek és nőttek fel. Wozniak — túlzás nélkül — műszaki zseni. Ez azonban kevés lett volna. Jobs alkotja meg a céget. Enélkül a siker nem következett volna be. A két srác között kezdettől fogva kialakult egy természetes munkamegosztás. Ne tévesszen meg tehát bennünket, hogy többet beszélünk Wozniak megkapó személyiségéről és műszaki találékonyságáról, mint Jobs akaraterejéről, üzleti fantáziájáról. Jobs rábeszélő képessége nélkül — amelynek sem Wozniak, sem a venture capitalistek nem tudtak ellenállni — az Apple ma is csupán egy műszaki alkotás, nem pedig egy világcég, sőt az új kor szimbóluma. Jobs megtanulta vezetni az embereket, képes volt kiválasztani a munkatársakat, képessé vált megálmolni a cég jövőjét és megvalósítani az álmot. Ha Wozniak megalkotta a personal computer csodáját, Jobs nem kisebb csodát tett. Céget épített a gép köré. És ha teljesítményüket értékeljük, még egy apróságra hívjuk fel az olvasó figyelmét: amikor az Apple-céget alapították, Jobs 25 éves, Wozniak pedig 28.

Made in gardeobe

A Lukács testvérek nem a Szilícium-völgyben nőttek fel. Születésük óta (1961, illetve 1965) a pesti flasztort koptatják. A szülők, magyar—történelem szakos tanárok, mindkét fiút bölcsésznek szánták. Mi több, máig azt állítják, hogy József kitűnő irodalmár lehetett volna. Pedig az idősebbik fivér már tízéves kora körül rést üt a szülői elképzelések bástyáján. Úgy dönt, hogy építész lesz. Persze, a kiskamaszok szerelenségével egyéb dolgokba is beleüti az orrát. Így kezd eljárogatni a gyakorlati tanáruk vezette szakkörre is, ahol a gyerekek egyszerű műszerek szétszedésével, összerakásával élhetik ki építő és romboló hajlamaikat. A tanár, aki inkább pszichológus, mint szaktárgyába begubózdott fizikus (jelenleg a Pest megyei Tanácsnál utógondozó), sokat beszélget a gyerekekkel. Józsefet is kifaggatja: „Mi leszel, ha nagy leszel?” A fiú önérzetesen kijelenti, mérnöknek készül. Csakhogy míg számára a mérnöki pálya az építészettel azonos, addig tanára számára éppen ilyen egyértelmű: ha valaki mérnöknek készül, ez csakis elektromérnök lehet. Ezért lelkesen vezeti be a fiút az elektromosság rejtelmeibe; építenek reléket, árammérőket és szétszedett kaputelefonból detektoros rádiót. József nem meri kiábrándítani a pedagógust, és fokozatosan rájön, tulajdonképpen a villamosság is érdekli, mint annyi más dolog a világon.

Azután kiderül, ha valaki mérnök akar lenni, a fizika mellett matematikára is szükség van, és ez is érdekes. A nyolcadikos József úgy oldja meg a matematikai feladatokat, jóval a kiadott penzumon felül, mint más a keresztrejtvényt. Míg a többi srác a grundon rúgja a labdát a téli szünetben, ő — csupán szórakozásból — végig-„fejt” a matematikai példátarat.

A fiú a gimnáziumban ismét a fizikatanárok bűvkörébe kerül. Csakhogy a fizikának jó néhány szakterülete van. Átnyergel az elektronikára. Oszcillátorokat és más műszereket rak össze, amelyekkel ún. interferencia-kísérleteket végez. Harmadik osztályban pedig egy fizikaversenyre a Schrödinger-egyenlet megoldásának szemléltetésére szolgáló demonstrációs berendezést épít. Ezekben az alkotásokban még nincs sok eredeti megoldás. Az ötleteit különböző szakmai folyóiratokból meríti, „csak éppen” az alkatrészeket kell olyanokkal helyettesíteni, amelyekhez ő is hozzájuthat. De azért valamit mindig hozzátesz saját személyiségéből. Egy kicsit átszerkeszti a berendezést, aminek révén a bemutatni kívánt folyamatokat még jobban meg lehet figyelni. A szükséges alkatrészekre a VOLÁN Elektronika mérnökei jóvoltából tesz